

indkomst, forinden skatterne beregnes, jfr. kilde-skatteovens § 37.

Til § 1, nr. 5.

Efter den gældende ordning må en skatteyder, der ønsker sin foreløbige skat forhøjet, henvende sig til vedkommende kommune og få forskudsregistreringen ændret og nyt skattekort eller ny skattebillet udstedt. For lønmodtagere og andre A-indkomstmodtagere foreslås det, at forhøjelsen af skattetrækket kan gennemføres på den måde, at A-indkomstmodtageren over for den indeholdelsespligtige begærer skattetrækket foretaget med en højere procent end angivet på skattekortet eller bikortet. For skatteyderne er dette en væsentlig lettere fremgangsmåde, og også for skattemyndighederne vil ordningen betyde en lettelse, idet det herefter i en række tilfælde ikke vil være nødvendigt at foretage ændring af forskudsregistreringen og udstedelse af nyt skattekort. Der må fastsættes nærmere regler om, hvorledes ordningen skal gennemføres i praksis, herunder om i hvilket omfang det eventuelt vil være nødvendigt, at de indeholdelsespligtige underretter skattemyndighederne om det forhøjede skattetræk. Da der er tale om overvejende praktisk betonedede regler, er det foreslået, at finansministeren fastsætter reglerne. Det vil herved blive tilgodeset, at ordningen medfører mindst muligt arbejde for de indeholdelsespligtige.

Til § 1, nr. 6.

Efter § 59 er fristen for frivillig indbetaling af foreløbig skat den 1. marts i det år, ligningen foretages, d. v. s. 1 måned efter udløbet af den almindelige frist for indgivelse af selvangivelse.

Det er tanken at fremsætte lovforslag om forlængelse af fristen for indgivelse af selvangivelse indtil den 15. februar. Dette hænger sammen med den fra og med indkomståret 1972 indførte ordning, hvorefter de for slutopgørelsen nødvendige oplysninger om indeholdte A-skatter tilvejebringes på grundlag af oplysningerne herom på lønsedlerne. Under hensyn til den nævnte forlængelse af selvangivelsesfristen er det anset for rimeligt at foreslå en tilsvarende forlængelse af fristen for adgangen til at foretage frivillige skatteindbetalinger, således at der fortsat er en måned efter selvangivelsens indgivelse til at foretage sådanne indbetalinger. Af praktiske grunde kan forlængelsen af indbetalingsfristen først få virkning fra og med indbetalinger vedrørende indkomståret 1973.

Til § 1, nr. 7.

Efter de gældende regler betales restskat i 3 rater

over månederne september, oktober og november i det år, slutligningen foretages. Det overvejes at søge gennemført en ordning, hvorefter restskat betales i forbindelse med betalingen af foreløbig skat for det efterfølgende år. En sådan ordning kan imidlertid tidligst gennemføres med virkning for restskatterne, vedrørende indkomståret 1973, d. v. s. de restskatter, der efter den gældende ordning skal betales i efteråret 1974. Med henblik på en lempeligere betaling af restskatterne allerede for indkomståret 1972 foreslås det derfor, at betalingen udstrækkes over 6 terminer. Betaling skal herefter ske i 6 rater over månederne september, oktober, november i slutligningsåret og januar, februar, marts i det efterfølgende år.

Til § 1, nr. 8.

Efter § 62, stk. 3, i den hidtidige affattelse ydes godtgørelse til overskydende skat med 8 pct. af beløbet. Er der tale om beløb hidrørende fra frivillige skatteindbetalinger foretaget i slutligningsåret, ydes godtgørelse dog kun med 4 pct.

Når godtgørelsen til overskydende skat gøres indkomstskattefri, jfr. ændringsforslag nr. 1, er der forsåvidt grundlag for at nedsætte de procentsatser, hvormed godtgørelsen beregnes. Af praktiske grunde bør imidlertid procentsatserne for tillæg til restskat og for godtgørelse til overskydende skat i almindelighed være de samme. Der stilles derfor ikke forslag om nedsættelse af den normale procentsats på 8 for godtgørelsen til overskydende skat. Derimod foreslås det, at der for beløb hidrørende fra frivillige skatteindbetalinger foretaget i slutligningsåret ikke ydes godtgørelse, samt at der for sådanne indbetalinger foretaget i selve skattebetalingsåret kun ydes godtgørelse med 4 pct.

Til § 1, nr. 9.

Den foreløbige skat af dagpenge fra anerkendte arbejdsløsheds-kasser beregnes i henhold til bekendtgørelse nr. 495 af 18. december 1970, jfr. bekendtgørelse nr. 122 af 17. april 1972, summarisk med 17 pct. af den del af dagpengebeløbet, der svarer til højst sats 40, og med 37 pct. af resten. Den summariske beregning har imidlertid tendens til ved længere varende ledighed at give restskat. For at undgå denne restskat foreslås det med virkning fra og med indkomståret 1973 at indføre en særlig form for slutopgørelse, hvorved understøttelsen udskilles til særlig behandling. Understøttelsen medregnes som hidtil til den skattepligtige indkomst, og slutskatten heraf beregnes. Derefter beregnes, hvor stor en del af slutskatten der falder på understøttelsen. Denne beregning sker efter forholdet mellem understøttelsen og den skattepligtige indkomst. Det således beregnede beløb sammenlignes med det beløb, der